

Пончевъ (току що дошелъ отъ градината)

Отъ васъ човѣкъ не може да се оплаче...

Павлинке, миличка, мене ли търсишъ?

Павлина

Охъ и ти... Я ме остави!

(Излиза Аничка съ малтъкъ куфаръ и съ пардесю на ржка. Борисъ носи два тежки куфара, Любенъ е натоваренъ, Стаменка — сжщо)

Павлина

Аничке, ти си отивашъ!

Аничка

Заминавамъ.

Павлина

Ахъ, Аничке... Тъй си бѣхме добре съ тебе.

Г-жа Антонина

Толкозъ скоро... Защо толкозъ скоро?

Павлина

Имахме да приказваме, Аничке.

Рашко

Аничке, помни!

Аничка

Помня, помня. (На другитѣ) Тъй се случи, че трѣбва да замина набързо. Но азъ нѣма да